Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

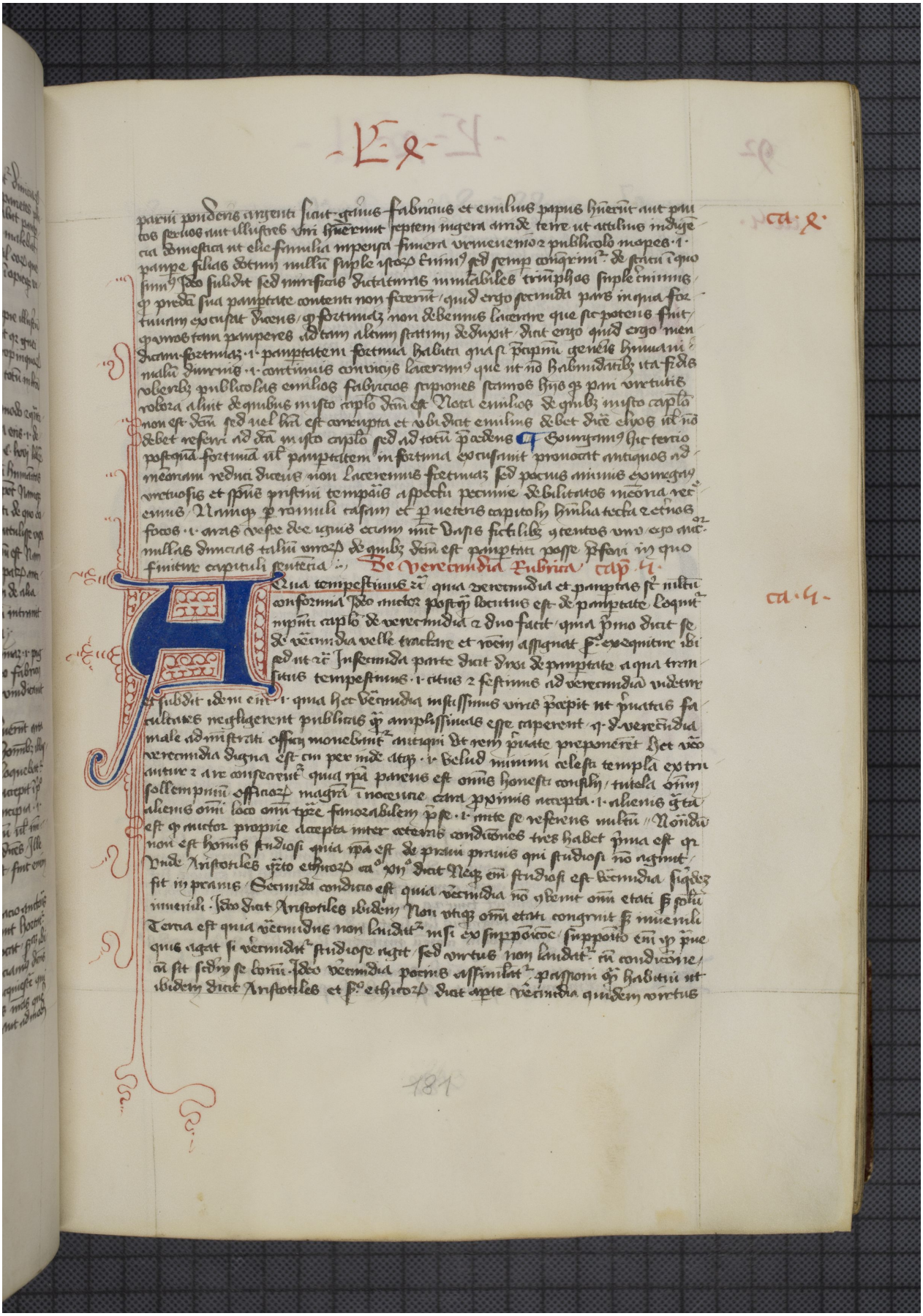

De Verecundia Rubrica cap. 4.

Qua tempestiuus ꝛc. qua verecundia et pauperies sit nulli conformia. Ideo metr. postq. locutus est de paupertate loquitur nunc capitulo de verecundia et duo facit. quia primo dicit se de verecundia velle tractare et rem assignat. secundo exequitur ibi. sed ut ꝛc. In secunda parte dicit. Dum de paupertate a qua tempestiuus tempestiuus. i. citius. 2. festiuus ad verecundia videtur et subdit. idem enim. i. quia hec verecundia instissimus vires pepit ut pueros facultates negligerent publicis q̃ amplissimis esse caperent. q. de verecundia male administrata offuit monebimur. ut rem pueri preponerent. Hec vero verecundia dicta est cum per mde atq. i. velud minimu celesti templa extruit sollempniu offuit. magna i. nocentia cum primis recepta. i. alienus ꝗta alienus omni loco omni tere fimorabilem esse. i. mite se referens multu. Nondu est q. mutor propie dicepta inter ceteras conditiones tres habet prima est q. non est homis studiosi. quia ipa est de premiis primus qui studiosi no regnat. Unde Aristoteles ethico ca. xi. dicit. Neq; enim studiosi est verecundia sicq; fit in premis. Secundo condicio est quia verecundia no ostendit omni etati sed solu iuueniti. Ideo dicit Aristoteles ibidem. Non vtiq; omni etati congruit sed iuueniti. Tertia est quia verecundia non laudatur nisi ex supposito. supposito enim q. pueros agat si verecundet studiose agit sed virtus non laudatur cu condicione. ei sit sedu se homi. Ideo verecundia potius assimilatur passioni q. habitui ut ibidem dicit Aristoteles et sed ethico dicit apte verecundia quidem virtus